

§

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж1 3540/17
04.04.2019.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Персиде Јовановић, председника већа, Снежане Витошевић и Предрага Васића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА, кога заступа адвокат АБ, против туженог ЈП ЕПС Београд, огранак РБ “Колубара” из Лазаревца, ул. Светог Саве бр.1, ради измене одлуке о ренти, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Лазаревцу П1 146/16 од 21.06.2017. године, након одржане и закључене расправе пред овим другостепеним судом, у присуству тужиоца, пуномоћника тужиоца и пуномоћника туженог, истог дана 04.04.2019.године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 146/16 од 21.06.2017. године, у ставу првом и трећем изреке и **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да се обавезе тужени ЈП ЕПС Београд, огранак РБ “Колубара” из Лазаревца, да тужиоцу због немогућности да самостално обавља пољопривредну делатност, због смањене радне способности проузроковане повредом на раду, на име разлике између досуђене ренте и појединачно утврђених износа ренте за период од 21.11.2012. године па до 01.01.2017. године исплати следеће износе и то:

-за децембар месец 2012. године износ од 2.593,56 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.12.2012. године па до коначне исплате,

-за јануар месец 2013. године износ од 2.671,31 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.01.2013. године па до коначне исплате,

-за фебруар месец 2013. године износ од 2.736,49 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.02.2013. године па до коначне исплате,

-за март месец 2013. године износ од 2.736,49 динара заједно са законском

2 Гж1 3540/17

затезном каматом почев од 15.03.2013. године па до коначне исплате,

-за април месец 2013. године износ од 2.841,30 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.04.2013. године па до коначне исплате,

-за мај месец 2013. године износ од 2.841,30 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.05.2013. године па до коначне исплате,

-за јун месец 2013. године износ од 2.973,36 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.06.2013. године па до коначне исплате,

-за јул месец 2013. године износ од 2.853,32 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.07.2013. године па до коначне исплате,

-за август месец 2013. године износ од 2.906,19 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.08.2013. године па до коначне исплате,

-за септембар месец 2013. године износ од 2.906,19 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.09.2013. године па до коначне исплате,

-за октобар месец 2013. године износ од 2.932,73 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.10.2013. године па до коначне исплате,

-за новембар месец 2013. године износ од 2.852,95 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.11.2013. године па до коначне исплате,

-за децембар месец 2013. године износ од 2.879,38 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.12.2013. године па до коначне исплате,

-за јануар месец 2014. године износ од 3.064,80 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.01.2014. године па до коначне исплате,

-за фебруар месец 2014. године износ од 3.078,23 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.02.2014. године па до коначне исплате,

-за март месец 2014. године износ од 3.037,90 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.03.2014. године па до коначне исплате,

-за април месец 2014. године износ од 3.118,32 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.04.2014. године па до коначне исплате,

-за мај месец 2014. године износ од 3.131,80 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.05.2014. године па до коначне исплате,

-за јун месец 2014. године износ од 3.145,30 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.06.2014. године па до коначне исплате,

-за јул месец 2014. године износ од 3.131,79 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.07.2014. године па до коначне исплате,

-за август месец 2014. године износ од 3.104,80 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.08.2014. године па до коначне исплате,

-за септембар месец 2014. године износ од 3.199,08 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.09.2014. године па до коначне исплате,

-за октобар месец 2014. године износ од 3.171,96 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.10.2014. године па до коначне исплате,

-за новембар месец 2014. године износ од 3.171,96 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.11.2014. године па до коначне исплате,

-за децембар месец 2014. године износ од 3.117,81 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.12.2014. године па до коначне исплате,

-за јануар месец 2015. године износ од 3.090,84 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.01.2015. године па до коначне исплате,

-за фебруар месец 2015. године износ од 3.211,95 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.02.2015. године па до коначне исплате,

-за март месец 2015. године износ од 3.306,98 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.03.2015. године па до коначне исплате,

-за април месец 2015. године износ од 3.375,34 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.04.2015. године па до коначне исплате,

-за мај месец 2015. године износ од 3.334,12 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.05.2015. године па до коначне исплате,

-за јун месец 2015. године износ од 3.402,62 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.06.2015. године па до коначне исплате,

-за јул месец 2015. године износ од 3.278,71 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.07.2015. године па до коначне исплате,

-за август месец 2015. године износ од 3.401,50 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.08.2015. године па до коначне исплате,

-за септембар месец 2015. године износ од 3.401,50 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.09.2015. године па до коначне исплате,

-за октобар месец 2015. године износ од 3.373,97 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.10.2015. године па до коначне исплате,

-за новембар месец 2015. године износ од 3.360,23 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.11.2015. године па до коначне исплате,

-за децембар месец 2015. године износ од 3.332,78 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.12.2015. године па до коначне исплате,

-за јануар месец 2016. године износ од 3.414,97 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.01.2016. године па до коначне исплате,

-за фебруар месец 2016. године износ од 3.401,19 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.02.2016. године па до коначне исплате,

-за март месец 2016. године износ од 3.387,42 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.03.2016. године па до коначне исплате,

-за април месец 2016. године износ од 3.442,43 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.04.2016. године па до коначне исплате,

-за мај месец 2016. године износ од 3.456,24 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.05.2016. године па до коначне исплате,

-за јун месец 2016. године износ од 3.470,06 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.06.2016. године па до коначне исплате,

-за јул месец 2016. године износ од 3.456,22 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.07.2016. године па до коначне исплате,

-за август месец 2016. године износ од 3.580,61 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.08.2016. године па до коначне исплате,

-за септембар месец 2016. године износ од 3.496,94 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.09.2016. године па до коначне исплате,

-за октобар месец 2016. године износ од 3.593,91 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.10.2016. године па до коначне исплате,

-за новембар месец 2016. године износ од 3.580,01 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.11.2016. године па до коначне исплате,

-за децембар месец 2016. године износ од 3.566,07 динара заједно са законском затезном каматом почев од 15.12.2016. године па до коначне исплате, а од 01.01.2017. године па убудуће тужиоцу исплаћује износ од по 13.924,21 динара, на име месечне ренте до сваког 15.-ог у месецу за текући месец, све док се знатније не промене околности, као и да се обавезе тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 245.620,00 динара, **КАО НЕОСНОВАН.**

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби, као

неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 146/16 од 21.06.2017. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу због немогућности да самостално обавља пољопривредну делатност, због смањене радне способности проузроковане повредом на раду, на име разлике између досуђене ренте и појединачно утврђених износа ренте за период од 21.11.2012. године па до 01.01.2017. године, исплати новчане износе са законском затезном каматом на исте, са каматним почетком па до исплате (све ближе опредељено у његовом садржају). Ставом другим изреке вишак тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име разлике између досуђене ренте и појединачно утврђених износа ренте за период од 15.09.2010. до 21.11.2012. године, исплати новчане износе са законском затезном каматом на исте, са каматним почетком па до исплате (све ближе опредељено у његовом садржају), одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 245.620,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, према наведеним разлозима у односу на одлуку садржану у усвајајућем делу њене изреке, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, са предлогом као у жалби.

Тужилац је поднео одговор на жалбу, са предлогом као у одговору.

Испитујући правилност првостепене пресуде у ожалбеном делу, а у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 ...), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба, делимично основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би биле од утицаја на њену правилност и законитост.

Према чињеничном утврђењу у првостепеном поступку пресудом Другог основног суда у Београду, Судска јединица у Лазаревцу П.бр.239/10 од 30.06.2010. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и наложено туженој да му на име накнаде материјалне штете због немогућности да самостално обавља пољопривредну делатност, због смањене радне способности проузроковане повредом на раду за период 31.05.2007. године до 19.05.2010. године, исплати износ од 497.513,22 динара, са законском затезном каматом почев од 30.06.2010. године као дана пресуђења па коначне

исплате, као и да по правноснажности пресуде тужиоцу исплати износ од 10.364,88 динара, на име месечне ренте до петнаестог у месецу за текући месец и убудуће, док се знатније не промене околности с тим да је доспео неисплаћени износ дужан платити одједном, са законском затезном каматом од дана доспећа, па до коначне исплате. Тужилац је у својству парничне странке изјавио да се повредио 25.09.2002. године, да је задњи период који је обухваћен за исплату ренте од 31.07.2007. до 19.05.2010. године, након чега је дошло до промене у погледу његовог здравственог стања у виду хипертензије, да све више осећа последице повређивања, да обрађује исту површину изузев једне парцеле у КО Бистрица, која му је одузета по основу експропријације од стране туженог, да и даље плаћа трећим лицима да на јој обављају пољопривредне радове како не би зарасла у коров, да је једну парцелу површине од 50 ари издао трећем лицу како би на њој посејао јечам без икакве накнаде, да су ту и трећа лица која косе траву на две парцеле површине од 63 и 50 ари, да је трећем лицу дао да покупи шљиве на парцелама површине 60 и 40 ари уз обавезу одржавања истих, и још две парцеле које су укупне површине 54 ари, на којима се не сади ништа, већ их је издао трећим лицима ради одржавања, да супруга код куће ради башту површине 15 ари али само искључиво за њихове потребе. Анексом уговора о раду од 02.12.2013. године, тужилац је распоређен на послове заваривача. У периоду од 25.09.2002. до 03.12.2012. године, тужилац је према потврди Дома здравља “Рудовци” провео 65 месеци на боловању, док је према извештају туженог тужилац у периоду од 25.09.2002. године до 13.04.2015. године, био на боловању. У регистру пољопривредних газдинстава тужилац је имао активан статус у 2013., 2014. и 2015. години. Из налаза и мишљења вештака ССЗ од 13.07.2004. године, утврђено је да је тужилац претрпео тешке природе, које су изазвале умањење животне активности од 40% трајно и дефинитивно, да постоји трајна естетска наруженост у средњем степену која се новим ортопедским поступцима и класичним операцијама не може кориговати, да је претрпео физичке болове у лакој степену око два до три дана, у средњем степену око 30 дана а у лакој степену укупно 60 дана, са могућношћу да се могу обновити при тежем физичком раду, дуготрајању, клечању или пешачењу и претрпљени страх. Решењем Републичког фонда ПИО од 09.11.2006. године, тужиоцу није признато право на инвалидску пензију, јер не постоји потпуни губитак радне способности. Из извештаја “Euromedic klinike” од 01.04.2006. године, утврђено је стање после остеофиксације ТХ-11, ТХ-12 и Л-1и то кт вратне кичме торако лумбалног прелаза и лумбално сакралне кичме. Према налазу и мишљењу-експертизи Института за медицину рада Србије “Др Драгомир Карајовић” од 22.10.2012. године, тужиоцу су констатована обољења и стања која му умањују радну способност за послове који захтевају средња и физичка оптерећења или напрезања, да није способан за дуготрајан рад у нефизиолошком положају тела и за послове који захтевају дуже стајање или дуже ходање, да није способан за рад на радним местима на висини и у буци изнад МДК, као и за рад на садашњим пословима. Вештак медицинске струке др СС је утврдила да тужилац није способан за послове који захтевају средња и већа физичка оптерећења и напрезања, да није способан за дуготрајан рад у нефизиолошком положају тела, да није способан за послове који захтевају дуже стајање или ходање, у условима буке и за рад на висини, да у међувремену није дошло до битније промене здравственог стања, да се његова радна способност на дан давања налаза није променила, тако да код тужиоца и даље постоји умањена радна способност као последица повреде на раду од 25.09.2002. године, уз сва наведена ограничења. На основу налаза и мишљења вештака економско финансијске струке СС1 утврђено је да ревалоризацијом утврђеног износа месечне ренте од 10.364,88 динара по

правноснажној пресуди П.бр.239/10 од 15.09.2010. године до 15.01.2017. године, применом пропорционалне методе висина месечне ренте тужиоца од 01.01.2017. године износи 13.924,21 динара, са доспећем на дан 15.01.2017. године, а допунским налазом је утврђен ревалоризован износ ренте, односно разлику између исплаћене и обрачунате ренте, која је исплаћена за период од 15.09.2010. до 01.01.2017. године, да је месечна рента у износу од 13.924,21 динара а да збирно износи 193.626,22 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио, да су промењене околности које су постојале у првобитном периоду, да је вештак извршио ревалоризацију стопа цене раста односно обрачунао стопе раста цена на мало, калкулацијом производње кукуруза, пшенице, ливадског сена и шљиве, да би тужилац према вештаку у траженом периоду, на својим парцелама гајио те усеве, обрађујући их својим пољопривредним механизацијом, да је на основу тога израчунао да висина материјалне штете у периоду од 20.05.2010. године до 15.09.2014. године износи 665.512,12 динара, у месечном износу 12.798,31 динара, да је притом изузео површину од 0,15 ха, коју обрађује његова супруга и то за потребе свог домаћинства, да је у свом основном налазу на основу података о карактеристикама културе и површини парцела које тужилац поседује, затим података шта је на којим парцелама производио, да је своју парцелу у периоду од 20.05.2010. године није давао у закуп трећим лицима, већ да је плаћао за њихово одржавање, да је род шљиве уступао трећим лицима без накнаде односно да на име одржавања тих парцела као и које пољопривредне машине поседује, да је утврдио да је укупан катастарски приход за усеве кукуруза, пшенице, ливадског сена и шљива у висини од 521.747,63 динара, да је извршио ревалоризацију износа који је утврђен у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде П 239/10 од 30.06.2010.године, од стране вештака пољопривредне струке СС2, те применом стопе раста цене на мало, да на дан 31.08.2014. године укупна рента износи 665.512,00, а на месечном нивоу износи 12.798,31 динара, да се полазећи од одредбе члана 195 став 2 и 196 Закона о облигационим односима под зарадом подразумева, свака имовинска корист која се постиже радом, да поред редовне зараде из радног односа и зараде од делатности која доноси приходе а у овом случају приходи из пољопривреде, се накнада штете због смањене радне способности по правилу досуђује у висини месечне ренте и на тај начин штите интереси оштећеног, те како је интертес тужиоца да заштити свој интерес, да тужиоцу припада право на измену одлуке о досуђеној ренти, почев од момента подношења тужбе 21.11.2012. године, па убудуће док постоје разлози за то.

Првостепени суд је одбио као неоснован приговор туженог да је дошло до побољшања здравственог стања тужиоца у спорном периоду, с обзиром да није био боловању, јер је вештак медицинске струке др СС3 утврдио да је код тужиоца дошло до умањења животне активности од 40% трајно и дефинитивно, да је тужилац од момента повређивања 2002. године старији за 13 година, да је дошло до појаве хипертензије, да се не може закључити да код тужиоца није дошло до погоршања здравственог стања само због тога што није био на боловању и због тога што је тужилац закључио уговор о раду за радно место заваривача 02.12.2013. године, при чему је узео у обзир медицинска ограничења према експертизи Института за медицину рада.

Међутим, ожалбена пресуда је у ставу првом изреке донета уз непотпуно утврђено чињенично стање, јер није поуздано утврђено да ли су испуњени услови за измену одлуке о ренти у смислу правила из одредбе члана 196 Закона о облигационим

односима. Ради тога, овај другостепени суд је сходно овлашћењу из одредбе члана 383 став 3 ЗПП, одржао расправу, поновио доказе читањем изведених писаних доказа и исказа тужиоца у својству странке, па је на основу резултата свих изведених доказа, као и њихове свестране оцене посебно и у вези једних са другима, применом одредбе члана 8 ЗПП утврдио, утврдио правно важне чињенице за одлуку у овој парничној ствари.

Пуномоћник туженог је на расправи пред овим судом изјавио да нема битних промена у здравственом стању тужиоца, да је тужилац наставио да обавља исте послове код туженог вкв заваривача, да није имао регистровано пољ. газдинство 2016-2017 година као и у односу на допунски рад, да прихвата налаз вештака СС и да у односу на налаз економске струке остаје као у поднеску.

Пуномоћник тужиоца је на расправи пред овим судом изјавио да је тек у жалби истакнуто да тужилац није имао регистровано активно пољопривредно газдинство, али да тужилац почев од 2005. године па надаље, има регистровано активно пољопривредно газдинство, што произилази из потврде о стажу у регистру пољопривредних газдинстава, према потврди од 03.04.2019. године, с тим што се ознака необновљеног ПГ значи да није морао да подноси захтев у тој години, да тужилац у утуженом периоду није био на боловању, да из налаза вештака и Института „Др Драгомир Карајовић“ произилази да је тужиоцу смањена радна способност и да није способан за рад на одређеним пословима, као и за рад на садашњим пословима, што значи да је тужиочева радна способност умањена, да је тачно да је тужилац 2013. године распоређен на послове заваривача, што подразумева рад у радионици који је знатно лакши за тужиоца, јер нема рада на висини и ноћу. Такође је изјавио да је вештак СС1 за утужени период применом пропорционалне методе извршила ревалоризацију износа месечне ренте од 10.364,88 динара месечно, и за утужени период дошла до износа од 13.924,21 динара, те да нема предлога за допунско вештачење.

Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке магистра СС1 од 30.01.2017. године утврђено је да је правноснажном пресудом П бр.239/10 од 30.06.2010. године, тужиоцу досуђен износ од 497.513,22 динара са затезном каматом почев од 30.06.2010. године као и износ од 10.364,88 динара на име месечне ренте до 15.-ог у месецу за текући месец па убудуће, да се досуђени износ од 497.513,22 динара односи се на накнаду материјалне штете због немогућности самосталног обављања пољопривредне делатности због смањења радне способности за период од 31.05.2007. до 19.05.2010. године, да месечна рента у износу од 10.364,88 динара тече од правноснажности пресуде П бр.239/10 (датум овере правноснажности 13.09.2010. године), тако да прва месечна рента доспева 15.09.2010. године, да су све будуће ренте у износу од 10.364,88 динара плаћене тужиоцу до 15.-ог у месецу за текући месец, да је вештак ревалоризацијом утврђеног износа месечне ренте од 10.364,88 динара од 15.09.2010. године до 15.01.2017. године, применом пропорционалне методе утврдио износ ренте која доспева 15.01.2017. године у висини од 13.924,21 динара, да је до 01.01.2017. године месечна рента тужиоца износила 90.364,88 динара и иста је исплаћивана тужиоцу од 01.01.2017. године и да је измењена услед промене цене и да ревалоризовани износ месечне ренте од 01.01.2017. године износи 13.924,21 динара, а доспева за плаћање 15.01.2017. године, да на основу извршеног обрачуна висина месечне ренте тужиоца од 01.01.2017. године са доспелошћу 15.01.2017. године износи 13.924,21 динара, да су појединачни износи месечне ренте са датумима доспелости

дати у табеларном прегледу који је саставни део налаза, да је наведени вештак у свом изјашњењу, у табеларном прегледу исказао износе ренте по месецима, као и разлику између исплаћиване и обрачунате ренте са датумима доспелости за исплату и укупан збир, разлике месечних ренти за период од 15.09.2010. до 01.01.2017. године, који укупно износи 193.626,22 динара, да је у табеларном прегледу исказана разлика досуђеног и ревалоризованог износа ренте за период од 15.09.2010. године до 15.01.2017. године, да су за период 21.11.2012. до 01.01.2017. године у табели исказани износи на име разлике а који новчани износи су садржани у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, побијана пресуда је преиначена и тужбени захтев тужиоца је одбијен, као неоснован.

Одредбом члана 195 Закона о облигационим односима је прописано да је одговорно лице дужно накнадити штету лицу коме је због телесне повреде и нарушења здравља, радна способност потпуно или делимично смањена, ако повређени због тога трпи штету у виду изгубљене или смањене зараде. Одредбом члана 196 истог закона је прописано да суд може на захтев оштећеника за убудуће повећати ренту, а може је на захтев штетника смањити или укинути, ако се знатније промене околности које је суд имао у виду приликом доношења раније одлуке.

Сходно цитираним нормама, основ за остварење права на накнаду овог облика материјалне штете постоји само ако се утврди да повређени услед претрпљених повреда и нарушења здравља не може да остварује зараду коју је остваривао до повреде, односно зараду коју би остваривао да је здрав и да му није смањена радна способност, а не с обзиром на утврђени степен смањене радне способности. Дакле, накнада у облику ренте се не досуђује зато што је смањена радна способност (и то сама по себи, није довољна чињеница), већ због зараде коју оштећени не може да остварује због смањене радне способности (потпуне или делимичне неспособности за рад), односно нужно је утврдити да ли су се знатније промениле околности. При томе, терет доказивања овакве тврдње сходно члану 223 ЗПП је на повређеном, односно на тужиоцу.

Према правилима из одредбе члана 228 Закона о парничном поступку странка је дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којим оспорава наводе и доказе противника, у складу са овим законом.

Одредбом члана 231 Закона о парничном поступку прописано је да ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања. Став два истог члана прописује када странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије прописано и ставом три истог члана прописано је да странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји, ако законом није другачије прописано.

Поштујући цитиране правне норме, а код утврђених чињеница Апелациони суд у Београду је применом правила о терету доказивања, нашао да тужилац није доказао да

су се знатно промениле околности у утуженом периоду, у односу на раније досуђену ренту тужиоцу. Како нема доказа да су се знатно промениле околности у утуженом периоду, нема ни штете, а у вези с тим ни законског основа за обавезивање туженог да тужиоцу за утужени период исплати разлику између досуђене ренте тужиоцу и појединачно утврђених износа ренте за период од 21.11.2012. године па до 01.01.2017. године, као ни за обавезивање туженог да тужиоцу од 01.01.2017. године па убудуће исплаћује износ од по 13.924,21 динара, на име месечне ренте до сваког 15.-ог у месецу за текући месец, све док се знатније не промене околности, јер овај суд није прихватио да је раевалоризовани износ месечне ренте утврђен вештачњем, доказ да су се знатно промениле околности, због чега је ожалбена пресуда како у делу за исплату главног дуга, тако и у делу за камату, која као споредно потраживање, дели судбину главног дуга, у ставу првом изреке преиначена и тужбени захтев тужиоца, одбијен као неоснован.

Имајући у виду да тужилац није успео у овом спору, преиначено је и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке ожалбене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка, применом правила из одредбе члана 153 Закона о парничном поступку.

Одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка-судске таксе за одговор на тужбу јер нема доказа да су ти трошкови плаћени.

Како Законом о парничном поступку није прописана обавеза накнаде трошкова пуномоћнику који је запослен код правног лица, што је и овде случај, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова за састав жалбе.

Тужилац је изгубио овај спор, због чега применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП нема право на накнаду трошкова поступка по жалби.

Код изложеног, на основу одредби члана 394 тачка 4, члана 401 тачка 3 и 165 став 2 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14), одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Персида Јовановић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**